

De 7 godinneninwijdingen uit de Andes

BOEK 1 | Het pad van mijn hart

Een nieuwe balans met
de 7 Ñusta's

Karen van Doesburg/Chisin Chaska

*Voor mijn lieve moeder
en mijn prachtige, wijze dochters
Mirte en Sterre*

*Voor Don Mariano Quispé Flores, mijn spirituele papay
en Doña Maria, mijn spirituele mamay,
paqo's van Q'eros,
mijn leraren en mentoren*

*Dit boek draag ik op aan mijn spirituele familie.
En aan hen die zich aangetrokken voelen tot dit liefdevolle pad,
en die op zoek zijn naar heling
en een nieuwe balans in zichzelf in het mannelijke
en vrouwelijke
met als gezamenlijk doel:
de heling van Pacha Mama, onze Moeder Aarde!*

Trophonios
Publishing

Copyright © 2019 Erven Karen van Doesburg

Eerste druk maart 2019

Foto's Karen van Doesburg

Omslagontwerp Judy Ballast

Eindredactie Fred Teunissen en Ed Lute

Opmaak binnenwerk Annelies van Roosmalen

ISBN: 978-94-91728-29-7 / NUR: 728 Spiritualiteit

Disclaimer

Bij de samenstelling van deze uitgave is alles gedaan om rekening te houden met het copyright van auteurs, wiens teksten of afbeeldingen worden gebruikt. Mocht hierin iemand zijn vergeten, neem dan contact op met de uitgever.

*Bezie de vrouw als een godin,
wier bijzondere energie zij is
en eer haar in die staat.*

Uttara-tantra

Inhoudsopgave

Ten geleide 10

Voorwoord 15

Deel 1

1. Thuiskomen 26
2. Mijn ontdekking van de Ñusta Karpay 32
3. Vrouwelijke en mannelijke energie 39
4. Wat is een Ñusta? 47
5. De Inca's 62
6. De Q'ero, hoeders van de aarde 70
7. Een eerste kennismaking met de Kanchis Ñusta Karpay 77

Deel 2

Reisimpressies 2011 116

Deel 3

1. Religie en spiritualiteit 188
2. De schaduw 190
3. Angsten 198
4. Leraren en leraarschap 207
5. Kleur 210
6. India 213
7. De godin Kali 217
8. Cheiron en het pad van de gewonde heler 222
9. De Maya en de Tzolkin 227
10. Hartmeditatie, de heilige ruimte in je hart 231
11. Tweelingzielen en de groepsziel 235
12. Sterrekinderen 244
13. Kinderen en heling 248
14. Samenkomen 254

Bijlage 1: De twintig zonnezegels van de Tzolkin	259
Bijlage 2: De dertien tonen van de Tzolkin	265
Bijlage 3: De Tzolkin en je doel in dit leven	269

In boek 2, Kanchis Ñusta Karpay, Oude wijsheid voor een nieuwe tijd, staat een uitvoerige literatuurlijst.

Ten geleide

De incubatietijd van boeken kan behoorlijk verschillen. Het ene boek heeft hooguit een half jaar nodig vanaf idee tot publicatie. Andere boeken hebben meer tijd nodig. De twee boeken onder de gemeenschappelijke titel ‘De 7 godinneninwijdingen uit de Andes’ zijn een behoorlijke tijd onderweg geweest. Maar zoals al het goede: het heeft mooi kunnen rijpen.

Een belangrijke reden van deze relatief lange incubatietijd is het overlijden van de auteur, Karen van Doesburg/Chisin Chaska. In haar vijftigste levensjaar ging zij op 16 maart 2015 over naar de andere kant. Wij zijn dankbaar dat Karen nog op tijd kans heeft gezien haar boek – wat nu dus twee boeken zijn geworden – te voltooien. Daarmee is een ongelooflijk waardevolle schat aan wijsheid, traditie en levenskunst voor het nageslacht bewaard gebleven. Hiermee doelen wij niet alleen op de zeven inwijdingen van de Ñusta's – de godinnen uit de Andes – maar ook op haar eigen verhaal en levensproces.

In boek 1 – ‘Het pad van mijn hart, Een nieuwe balans met de 7 Ñusta's – beschrijft de auteur haar levensreis.

Boek 2 – ‘Kanchis Ñusta Karpay, Oude wijsheid voor een nieuwe tijd’ – bestaat uit de inwijdingen en andere wijsheid van de zogeheten Inca-sjamanen uit Peru.

Het persklaar maken van een boek van iemand wiens stem wij niet langer kunnen horen, is een delicate opdracht. Bij het nemen van beslissingen kregen wij hulp van Bert Pol – de levenspartner van Karen van Doesburg – en van Lieke van den Berg Cieraad/White Winds en Nelleke Mutsaers-Kappers/Huamancha – haar vriendinnen met wie zij dit pad van de oude Inca-wijsheid liep. Bert, Lieke en Nelleke vertelden dat zij Karen op haar sterfbed hebben beloofd niet alleen zorg te dragen voor het manuscript, maar ook

elkaar te ondersteunen in het voortzetten van haar werk. Met het uitbrengen van deze twee boeken wordt deze belofte vervuld. Tevens wordt de energetische lijn doorgezet van de Ñusta Karpay.

De Quechuanaam¹ van Karen van Doesburg is Chisin Chaska wat ‘Ster van Venus’ betekent. Deze boeken zijn een geschenk omgeven door liefde.

De uitgevers

---

1 De taal van de Inca-sjamanen (paqo’s).

Ñusta gedicht

All is flowing from petals of heart opening

I am the secret which you have always known
and have never forgotten
whatever you may or might not think
I am in the heart of all things
the nectar in the wings
delivering effortless grace

I am the flow of source
infinite in its touch
wellspring stone and curling flame

I am that elusive elusian quality
an ancient song once sung
once heard

I am that which moves begotten
and before such as form was made
the first gentle pulse of a new born spark
the first starting rays of a mornings part

I do not return
as I never left
I am the beckoning call of the homeland
that most holy place within and wherein we know all

I am the stillness
I am the silence
and I am the orchestrating poise

I am the deep scent of the wine
drunk before the glass is blown
The mirror pool reflecting glaze
of my lovers sweet soul eyes ablaze

I am the vine
wrapped in loves deep embrace

I am you, both, as you've always known
together and alone I am with you

I am love, as you feel me now
as you breath and whisper
I am the secret
that you have always known

Don Juanito Tim

Don Mariano Quispé Flores, Peru 2011

Geluk is niet het doel, maar het middel om te leven

Paul Claudel

Voorwoord

In 2007 reisde ik voor het eerst door Peru, samen met mijn partner Bert en onze twee dochters, Mirte, toen twaalf en Sterre, net acht jaar oud. Ik werd verliefd op dit prachtige land. Nog nooit had ik mij ergens zo relaxed gevoeld.

Toen ik in 2008 opnieuw ging, reisde ik in een groep. We trokken van de ene heilige berg naar de andere en vervolgens door het Amazonegebied. Een ware uitputtings-slag. Tijdens deze tweede reis ontmoette ik Don Mariano, een medicijnman² uit de Q'ero gemeenschap. Je kunt je overigens afvragen of ik hem ontmoette of hij mij.

We troffen elkaar op de apu Coyllorriti'y, de berg van de Ster, z'ijn berg. Het klikte direct tussen ons. Don Mariano wist en zag veel meer dan hij wilde vertellen. Na afloop van de eerste kennismakingsronde gaf hij mij een khuya, een sterrensteen. Deze steen vond ik aanvankelijk helemaal niet mooi, ik zag de schoonheid nog niet, maar ik 'zag' Don Mariano toen ook nog niet. Hoewel het fysiek een pittige reis was – mede vanwege een zweepslag in mijn linkerkuit – voelde ik mij gedragen door de enorm krachtige energie van de bergen en de paqo's.

In het voorjaar van 2009 kwam Don Mariano naar Nederland en verbleef hij twee weken bij ons thuis, samen met zijn tolk, Dennis Alejo Mango. Toen spraken we voor het eerst uitgebreid over de Ñusta Karpay, de zeven Godin-

---

2 De Q'ero medicijnmannen en -vrouwen uit de Andes noemen zichzelf paqo. Dit staat voor priester-genezer. Deze naam geeft uitdrukking aan de combinatie van spirituele en helende vaardigheden die zij belichamen.

neninwijdingen uit de Andes. In oktober van datzelfde jaar begon mijn Ñusta avontuur. Toen kreeg de eerste groep van twintig mensen van Don Alejandro en Doña Maria in Nederland haar eerste Ñusta inwijdingen. Er werd geschiedenis geschreven.

De ‘karpay’ zijn inwijdingen die eeuwenlang geheim bleven onder de paqo’s, de Inca-sjamanen uit het Andesgebergte. De kennis van deze inwijdingen werd mondeling overgedragen van vader op zoon en van moeder op dochter. Met de komst van de Taripay Pacha (het Aquariustijdperk) en na intensief overleg met de Q’ero gemeenschap, zijn deze bijzondere inwijdingen doorgegeven aan de Westerse wereld. Het is een prachtig geschenk.

Deelname aan deze inwijdingsdagen en intensieve observaties maakten het mij mogelijk om iedere handeling en inwijdingsstap op schrift vast te leggen. Hiermee werd een basis gecreëerd voor het doorgeven van deze inwijdingen aan mensen die zich daartoe geroepen voelen. Dit is het pad van het hart! Dit hoeft niet te betekenen dat wie zich op dit pad begeeft zijn of haar hart al volledig geopend heeft. Je kan het beschouwen als de weg ernaartoe.³

Vanaf mijn tienerjaren droom ik ervan een boek te schrijven. Omdat ik zo van boeken houd, van schrijven, letterkunde, tekenen en van schilderen volgde ik op de kunstacademie het vak ‘Illustratie- en boekverzorging’. De Ñusta inwijdingen die wij in Peru ontvingen inspireerden mij om te beginnen met schrijven, wat uiteindelijk uitmondde in dit boek. Dit schrijven kwam vanuit mijn ziel, vanuit een andere diepte. Ergens wist ik, of herinnerde ik mij, dat ik deze wijsheid en kennis moest opschrijven, opdat deze niet verloren zouden gaan. Deze kennis – die mondeling

---

3 De kennis over deze inwijdingen is niet bedoeld als vervanging van therapie/behandeling door een arts. Ik verzoek de lezer dan ook om deze kennis voorzichtig en zorgvuldig te hanteren, met respect en integriteit.

is overgedragen van generatie op generatie – wordt hier namelijk voor het eerst in een boek samengebracht.

Wanneer ik met een schilderij begin, weet ik nooit waar ik eindig. Ik heb wel ideeën, maar tijdens het proces laat ik alles los en kan het schilderij groeien. Op een soortgelijke manier heb ik dit boek laten groeien. Gaandeweg ontdekte ik dat er twee lijnen waren: die van mijn eigen leven en die van de paqo's die samen met de zeven Ñusta's in mijn leven kwamen. Naarmate het schrijven vorderde, viel het Ñusta verhaal samen met mijn eigen verhaal. Hoe ik van jongs af aan geleid werd naar het terugvinden van mezelf en dus naar de Ñusta's⁴. Ik herinnerde mij meer en meer. De Ñusta's brachten datgene terug wat ik zo gemist had en gaven de verdieping waarnaar ik zolang had gezocht. In zekere zin heeft het werken aan dit boek daarom dertig jaar geduurd.

Tijdens de vijf jaar dat ik er daadwerkelijk aan heb geschreven, gebeurde er erg veel dat ik moest verwerken en wat mij bij steeds diepere lagen in mezelf bracht. Het schrijven aan dit boek droeg bij aan mijn verdere ontwikkeling. Het is een leidraad voor mezelf geweest en wellicht kan het dat nu zijn voor anderen.

Naast de Ñusta's en de inwijdingen gaat dit boek dus ook over mijn persoonlijke zoektocht. Dit proces, dat ik mijn Sjamaanse dood noem, omvat wat ik in mijn leven ben tegengekomen, wat mijn ziel diep heeft geraakt en wat mij heeft geholpen bij mijn eigen helende reis.

Na mijn zevende reis naar Peru in 2013 – ik had net de eerste versie van dit boek voltooid – werd bij mij borstkanker geconstateerd met uitzaaiingen in mijn botten. Ik had recent met een groep het Oosten van het medicijnwiel afgerond. In het Oosten van het medicijnwiel kom je met de 'dood' in aanraking, nadat je hebt teruggekeken op je

---

4 Zie hoofdstuk 4 voor een beschrijving van de Ñusta's en hoofdstuk 7 voor uitleg over de zeven Godinneninwijdingen, de Ñusta Karpay genaamd.

leven. Deze processen van mijn ziekte, mijn werk aan het medicijnwiel en mijn boek liepen synchroon met elkaar.

In het verleden vond ik het leven zwaar en moeilijk. Lange tijd wilde ik helemaal niet hier zijn. Mijn depressies verdoezelde ik met een 'vrolijk' masker van zelfbescherming. Ik zocht naar manieren om mijn pijn te verzachten en liet niet zoveel zien van mezelf, vond dat eng en was bang voor wat een ander over mij dacht. Lange tijd was ik niet lief voor mijzelf en voor mijn lichaam. Ik verzuurde het zelf; een goede voedingsbodem voor kwaadaardige cellen. Bovendien was ik enorm bang om ziek te worden.

Het bewandelen van het Sjamaanse pad bracht de ommekeer. Langzaam maar zeker liet ik een beetje van mijzelf zien aan de mensen die bij mij kwamen voor leringen, workshops, healings en trainingen. Inzichten kwamen, het werd zachter van binnen en ik wilde nu wel graag hier zijn. Weliswaar bleef doodsangst mij parten spelen, maar die hield ik klein door zoveel mogelijk in het hier en nu te leven. Als ik die angst voel opkomen, dan weet ik dat ik niet in het nu leef. Ik heb het altijd moeilijk gevonden om in het nu te leven en om dingen of mensen los te laten. Meestal was ik – of mijn gewonde ego – bezig met de toekomst.

Waarom uitgerekend ik deze ziekte kreeg, heeft vele redenen, zoals alles een reden heeft. Dit proces, dat zowel fysiek als emotioneel zwaar was, heeft mij ook veel moois gebracht. Vluchten of vechten heeft geen zin meer, dus omarm ik deze ziekte in al haar facetten. Zij is niet mijn vijand, maar mijn vriendin, die mij kansen geeft. Zij heeft mij bevrijd van de obstakels, angsten en blokkades die kenmerkend op diep niveau nog in mij zaten. Dankzij haar zie ik dat ik alleen nog maar trouw kan zijn aan mezelf, zodat ik mijn eigen ware pad kan bewandelen.

Terwijl ik afreis naar mijn diepste zelf weet ik dat het gaat om het grote loslaten, jezelf overleveren aan het grotere geheel. Ik heb geleerd te vertrouwen op mijn hart. Wat is werkelijk belangrijk, wat is de essentie, de bron, de basis?